

TRANSMIT

23 OKTOBER >
25 OKTOBER 2026
LEUVEN

OPEN MIND, OPEN EARS

TRANSIT

OPEN MIND, OPEN EARS

Een jaar geleden, op de avond voor Transit, zat ik op een concert van Patti Smith. De grootmoeder van de punk ging voor die gelegenheid integraal door de songs van haar debuutalbum, *Horses*, naar aanleiding van het feit dat die LP intussen vijftig jaar oud was. En noch de songs, noch Smith zelf hadden ook maar een greintje ingeboet aan energie en urgentie waarmee tekst en muziek de toeschouwers nog steeds omverblazen. Een jaar voor *Horses* uitkwam, maakte het Arditti Quartet zijn debuut. Ook zij weten hun status van levende legenden van de nieuwe muziek moeiteloos te combineren met een blijvende relevantie. Voor hen geen revival van werken die al vijftig jaar meegaan, maar opdrachtwerken voor nieuwe strijkkwartetten, waarvan ze er twee op Transit zullen spelen. Daarbij gaan ze uitdagingen niet uit de weg, zoals blijkt uit de keuze voor Stefan Prins die, zoals we van hem ook mochten verwachten, hen een werk leverde waarvoor het kwartet uit de comfortzone moet komen.

Het voorbeeld zegt ook iets over het brede artistieke terrein waarin Transit zich begeeft. Er bestaat natuurlijk zoiets als een traditie in de nieuwe muziek – en weinig ensembles belichamen die erfenis beter dan de Arditti's (die nu de derde keer op Transit passeren – de eerste keer was alweer in 2002(!)). Een traditie waarin werken en componisten deel worden van een alternatieve canon en waarin bepaalde stijlen, vormen en speeltechnieken die ooit misschien experimenteel waren het intussen tot een nieuwe, herkenbare standaard hebben geschopt. Zulke ijkpunten blijven aanbieden en tegelijk ook ruimte maken voor vernieuwing, experiment en een jonge generatie – en dat dan allemaal in één weekend proppen – is ieder jaar weer de missie (en uitdaging) van Transit. Daarom dus gevestigde namen als Chaya Czernowin, Alberto Posadas of Luc Brewaeys, naast de experimenteerdrijf van drie componisten en vier musici (*COL-LAB*), multimediale fantasie (Simon Steen-Andersen), een fijne portie creaties (Frederik Neyrinck, Daan Janssens, Jean-Luc Fafchamps, Ellen Jacobs en Øyvind Torvund) en ook bij de uitvoerders de Transit-debuten van Trio Abstrakt en asamisimasa.

Maarten Beirens,
artistiek directeur Transit

A year ago, on the evening before Transit began, I was at a Patti Smith concert. The grandmother of punk was marking the 50th anniversary of her debut album *Horses* by going through the songs from the LP. Neither the songs nor Smith herself had lost any of the energy or urgency that still continues to blow audiences away today. A year before *Horses* was released, the Arditti Quartet made their debut. They too know how to effortlessly combine their status as living legends of new music with a relevance that endures. However, they don't revive existing works that they've played for the last 50 years – they continue to commission and perform new string quartets, two of which they'll be playing at Transit. And they don't shy away from challenges, as will be apparent from their choice of Stefan Prins, a composer who – as we've come to expect – delivered a work that compels the quartet to leave their comfort zone.

This example also says something about the broad artistic terrain in which Transit operates. There is, of course, something of a tradition in new music – and few ensembles embody this heritage better than the Ardittis (this appearance is their third at Transit – the first was back in 2002(!)). In this tradition, the works and their composers become part of an alternative canon, in which particular styles, forms and playing techniques which were may once have been considered experimental have raised the bar to set a new, recognisable standard. Continuing to offer benchmarks like these while simultaneously creating space for innovation, experimentation and a young generation – and then fitting it all into a single weekend – is Transit's mission (and its challenge), year in, year out. This is why you'll see established names like Chaya Czernowin, Alberto Posadas and Luc Brewaeys, alongside the drive to experiment of three composers and four musicians (*COL-LAB*), imaginative multimedia (Simon Steen-Andersen) and a nice portion of premieres (Frederik Neyrinck, Daan Janssens, Jean-Luc Fafchamps, Ellen Jacobs and Øyvind Torvund), as well as performers making their debuts at this year's Transit: Trio Abstrakt and asamisimasa.

Maarten Beirens,
artistic director Transit

OVERZICHT PROGRAMMA

ZATERDAG / SATURDAY
24.10.2026

ZONDAG / SUNDAY
25.10.2026

VRIJDAG / FRIDAY
23.10.2026

20:30

STUK Soetezaal

ARDITTI QUARTET, YARON
DEUTSCH, STEFAN PRINS
Czernowin, Prins

p.7

14:00

STUK Labozaal

JAN MICHIELS
Brewaegs, Defoort

p.11

15:30

STUK Verbeeckzaal

MATRIX-PROJECT:
LEVENS DRAAD
Jacobs

p.15

16:30

STUKcafé

SOFA-MOMENT

p.17

17:30

STUK Studio

NELE TIEBOUT, TOM DE
COCK, WIBERT AERTS
Janssens, Fafchamps

p.18

20:30

STUK Soetezaal

ASAMISIMASA
Torvund, Meadowcroft

p.21

14:00

STUK Studio

KOI COLLECTIVE,
GOGGLES
De Naegel, Thijs, Verlaak

p.24

15:30

STUK Verbeeckzaal

MATRIX-PROJECT
Jacobs

p.26

16:30

STUKcafé

SOFA-MOMENT

p.26

17:30

STUK Labozaal

TRIO ABSTRAKT
Posadas, Neyrinck,
Djordjević

p.27

20:30

STUK Soetezaal

ICTUS
Steen-Andersen

p.30

Vrijdag / Friday
23.10.2026

ARDITTI QUARTET, YARON DEUTSCH, STEFAN PRINS

Irvine Arditti	viool / violin
Ashot Sarkissjan	viool / violin
Ralf Ehlers	altviool / viola
Lucas Fels	cello
Yaron Deutsch	elektrische gitaar / electric guitar
Stefan Prins	live elektronica / live electronics
Jonas Prina	geluid / sound

Chaya Czernowin

Ezov (2024)

[25']

Stefan Prins

Cyborg Flesh (2023-2024)

[60']

Met de steun van de / with the support of the Ernst von Siemens Musikstiftung
Cyborg Flesh is in opdracht van / commissioned by Arditti Quartet,
Wien Modern, Philharmonie de Luxemburg

◆ Chaya Czernowin

EZOV₍₂₀₂₄₎

The Arditti Quartet is renowned for its unwavering commitment to contemporary music and its remarkable ability to interpret new compositions with a profound understanding of the composer's intentions. I am deeply glad to entrust them with this new piece, which relates to the plant *Ezov* (moss) renowned for its symbolic richness in various cultures and associated with ideas of renewal, resilience, tenacity and healing through interconnectedness. Written in a fateful time in the world, fraught with pain and suffering, *Ezov* is a piece that opens itself to an attempt of finding hope. This commission holds special significance as it coincides with Arditti quartet's fiftieth anniversary.

[CHAYA CZERNOWIN]

Het Arditti Quartet staat bekend om zijn constante toewijding aan hedendaagse muziek en zijn opmerkelijke vermogen om nieuwe composities te vertolken met een diepgaand begrip van de intenties van de componist. Ik ben heel blij hen dit nieuwe stuk toe te vertrouwen rond de plant *Ezov* (mos), die in verschillende culturen bekendstaat om zijn symbolische rijkdom geassocieerd met ideeën als vernieuwing, veerkracht, vasthoudendheid en genezing door onderlinge verbondenheid. *Ezov*, geschreven in een voor de wereld noodlottige tijd vol pijn en leed, is een werk dat ruimte biedt voor een zoektocht naar hoop. Deze opdracht heeft een bijzondere betekenis, aangezien deze samenvalt met het vijftigjarig jubileum van het Arditti Quartet.

[CHAYA CZERNOWIN]

◆ Stefan Prins

CYBORG FLESH (2023-2024)

When Irvine invited me in 2021 to write a piece for the upcoming fiftieth anniversary of the Arditti Quartet, I had a brain fry. On the one hand: how could I not oblige when given the opportunity to write for such a legendary group of musicians. On the other hand: how could I write for such a legendary group of musicians? And for a medium, the string quartet, that carries such a heavy aura, so deeply rooted in the 19th and early 20th century?

Shortly thereafter, Irvine wrote me, asking if I'd fancy writing for the joint forces of the quartet and the electric guitar of Yaron Deutsch. It was as if I was suddenly handed the key to unlock this heavy wooden door behind which I could already hear a fascinating sonic world. I was curious to see what would happen if I'd improvise with them as a sixth performer, with live-electronics. This setup would ultimately allow me to develop a hybrid electro-acoustic sound world, in which I would be able to take enough distance from the historical sound of the string quartet on the one hand, and from jazz and rock music as carried by the electric guitar on the other. A sound world in which I could interweave an analog, 19th-century medium with 21st century electronic and digital media. A sound world, lastly, in which the sacred 19th and early 20th century idea of the fixed score is offset by the more communal grittiness of music which is spontaneously improvised in the now.

I imagined a weird sonic cyborg of which the human flesh is interwoven by nano-wires that carry digitally generated, electric impulses, making it move, spasm, breathe, sing and shriek in unpredictable ways, in search of its very own identity. *Cyborg Flesh* is dedicated in admiration and friendship to the Arditti Quartet and Yaron Deutsch.

[STEFAN PRINS]

Toen Irvine me in 2021 uitnodigde om een stuk te schrijven ter gelegenheid van het aanstaande vijftigjarige jubileum van het Arditti Quartet, raakte ik helemaal in de war. Hoe kon ik enerzijds deze kans om voor zo'n legendarische groep muzikanten te schrijven laten schieten? Hoe kon ik anderzijds wél schrijven voor zo'n legendarische groep musici? En wel voor een genre als het strijkkwartet, dat zulke zware uitstraling heeft en zo diep geworteld is in de 19e en vroege 20e eeuw?

Kort daarna schreef Irvine me met de vraag of ik zin had om muziek te schrijven voor het kwartet in combinatie met de elektrische gitaar van Yaron Deutsch. Het was alsof ik plotseling de sleutel kreeg aangereikt om die zware houten deur te openen, waarachter ik al een fascinerende klankwereld kon horen. Ik was benieuwd wat er zou gebeuren als ik met hen zou improviseren als zesde muzikant, met live-elektronica. Deze opstelling zou me uiteindelijk in staat stellen een hybride elektro-akoestische klankwereld te ontwikkelen, waarin ik enerzijds voldoende afstand zou kunnen nemen van de historische klank van het strijkkwartet, en anderzijds van jazz en rockmuziek zoals die door de elektrische gitaar wordt gedragen. Een klankwereld waarin ik een analoog, 19^e-eeuws medium zou kunnen verweven met 21^e-eeuwse elektronische en digitale media. Een klankwereld, ten slotte, waarin het heilige 19^e- en vroege 20^e-eeuwse idee van de vaste partituur gecompenseerd wordt door de gedeelde ruwheid van muziek spontaan geïmproviseerd in het nu.

Ik stelde me een vreemde sonische cyborg voor, waarvan het menselijk vlees verweven is met nanodraden die digitaal gegenereerde elektrische impulsen geleiden. Zo beweegt, schokt, ademt, zingt en giert het op onvoorspelbare manieren, op zoek naar zijn eigen identiteit. *Cyborg Flesh* is opgedragen in bewondering en vriendschap aan het Arditti Quartet en Yaron Deutsch. [STEFAN PRINS]

Zaterdag / Saturday
24.10.2026

JAN MICHIELS

Jan Michiels piano

Luc Brewaeys

Pyramids in Siberia (1989)

[16']

Luc Brewaeys/Michael Finnissy

The Dale of Tranquility (2005/2016)

[5']

Kris Defoort

Dedicatio II (2021-2023)

[47']

◆ Luc Brewaeys

PYRAMIDS IN SIBERIA

(1989)

This piece was commissioned by the Rencontres Internationales de Musique Contemporaine in Metz, after I won their composition competition in 1988 with my *Second Symphony*. A partial premiere was played by Gérard Frémy during the Festival in 1989. The Belgian genius pianist Jan Michiels gave the complete première of the work a year later.

The title is a little strange, but the music reflects it in a way. The form is entirely based on the Golden Section, and the duration of every part is based on it. There are three main sections (the three ‘Pyramids’) which increase both in length and in tempo, the first being a kind of meditation on the note b (natural), the second a scene on quite complex chords with some outbursts and the last one being a kind of toccata with many notes in a breath-taking tempo which lasts for about four minutes. The introduction, interludes and postlude are very static and based on natural harmonics on the piano by playing sharp bass notes while other keys are depressed silently, if one likes it’s the ‘Siberia’ from the title.

The intention was to compose a spectral piano work without using any special playing techniques, so everything is played in the normal way on the keyboard. Because I encountered quite some problems with the third pedal on most pianos I wrote the work in such a way that the piece is to be performed without it. [LUC BREWAEYS]

Dit werk werd gecomponeerd in opdracht van de Rencontres Internationales de Musique Contemporaine in Metz, nadat ik hun compositiewedstrijd won in 1988 met mijn *Tweede Symfonie*. Een gedeeltelijke première werd gebracht door Gérard Frémy tijdens het festival in 1989. De volledige première werd een jaar later uitgevoerd door de Belgische geniale pianist Jan Michiels.

De titel is misschien wat vreemd, maar de muziek reflecteert die wel op een bepaalde manier. De vorm is volledig gebaseerd op de gulden snede, en ook de duur van elk onderdeel is hierop afgestemd. Er zijn drie hoofdsecties (de drie ‘piramides’), die zowel in lengte als in tempo toenemen. De eerste is een soort meditatie op de toon b (natuurlijk). De tweede is een scène gebaseerd op complexe akkoorden met enkele uitbarstingen. De derde is een soort toccata, met een overdaad aan noten in een adembenemend tempo, die ongeveer vier minuten duurt. De introductie, interludes en het naspel zijn zeer statisch en gebaseerd op natuurlijke boventonen op de piano, door lage bastonen scherp aan te slaan terwijl andere toetsen stilletjes ingedrukt blijven. Als men wil, is dit de ‘Siberië’ uit de titel.

De bedoeling was om een spectraal pianowerk te schrijven, zonder gebruik te maken van speciale speeltechnieken — alles wordt op een normale manier op het klavier uitgevoerd. Omdat ik bij de voorbereiding nogal wat problemen ondervond met het gebruik van het derde pedaal op veel piano’s, heb ik het werk zo geschreven dat het zonder dit pedaal uitgevoerd kan worden. [LUC BREWAEYS]

◆ Luc Brewaeyts/Michael Finnissy

THE DALE OF TRANQUILITY (2005/2016)

Among the prematurely aborted projects, unfinished compositions (with the *Eighth Symphony* as most prominent example) and unrealised ideas by Luc Brewaeyts, there is the blueprint of a work for piano solo. Ian Pace remembered the composer showing him a draft of this as early as the late 1990s, but *The Dale of Tranquility* has never made it into the definitive worklist of Brewaeyts. Probably the work on major (symphonic) projects made finishing *The Dale of Tranquility* less urgent. In an earlier version of his worklist, Luc Brewaeyts did include this piece, giving 2005 as its composition date and 7' as (projected) length. This would place this piece right between the completion of the orchestral adaptation of Debussy's *Préludes* and the composition of his opera *L'uomo dal fiore in bocca*.

The unfinished fragment of *The Dale of Tranquility* has been written out in manuscript, as well as in notation software. At three pages long, it gives an immediate impression of detail and 'definitive' status. But at the point where the left hand takes over the faster movement of the right hand, the piece suddenly breaks off. There, the string of notes spiralling downwards was probably meant to begin the middle point of the piece as the composer had intended it, which now hauntingly dissolves into silence. Remarkable is the slow tempo and the very subdued dynamics throughout, granting this piece a distinctive colour. At Transit 2016, Ian Pace played the posthumous première of the unfinished piece, one year after Brewaeyts' passing. Michael Finnissy, who was in the audience decided to complete the work, based on remaining sketch material. The Brewaeyts/Finnissy version seamlessly picks up where Brewaeyts' score trailed off. The result is a delicate between two composers who always showed a mutual admiration for each other's idiom. [MAARTEN BEIRENS]

Tussen de vroegtijdig afgebroken projecten, onafgewerkte composities (met de *Achtste Symfonie* als opvallendste voorbeeld) en ongerealiseerde ideeën van Luc Brewaeyts, zit de kiem van een werk voor piano solo. Ian Pace herinnerde zich dat de componist hem een schets hiervoor al in de late jaren 1990 had laten zien, maar *The Dale of Tranquility* heeft nooit de definitieve werklijst van Brewaeyts gehaald – allicht heeft het werk aan grote (symfonische) projecten de aandacht opgeëist waardoor *The Dale of Tranquility* minder dringend werd. In een vroegere versie van zijn werklijst, geeft Luc Brewaeyts er 2005 als datum voor en een (geplande) lengte van 7 minuten. Het plaatst dit stuk net tussen het afwerken van de orkestbewerking van Debussy's *Préludes* en het componeren van zijn opera *L'uomo dal fiore in bocca*.

Het onvoltooide fragment van *The Dale of Tranquility* is door de componist zowel in manuscript als in notatiesoftware gezet. Het telt drie pagina's die meteen een heel gedetailleerde en 'definitieve' indruk maken. Maar wanneer de linkerhand de snelle beweging van de rechterhand overneemt, breekt het werk abrupt af. De notensliert die nu in het niets oplost was allicht ongeveer het middelpunt van het werk zoals de componist het gepland had. Opvallend is het langzame tempo en de zeer gedempte dynamiek, wat een heel aparte kleur aan dit werk geeft. Tijdens Transit 2016 speelde Ian Pace, een jaar na het overlijden van Luc Brewaeyts de postume wereldpremière van het onafgewerkte stuk. Brewaeyts goede vriend en collega Michael Finnissy die bij die gelegenheid in het publiek zat, besloot op basis van het overgebleven schetsmateriaal het werk te voltooien. De Brewaeyts/Finnissy-versie neemt naadloos de draad op waar Brewaeyts' notatie ophield. Het resultaat is een subtiele dialoog tussen twee componisten die steeds een wederzijdse bewondering voor elkaars idioom hebben gehad. [MAARTEN BEIRENS]

◆ Kris Defoort

DEDICATIO II (2021-2023)

Dedicatio by Kris Defoort consists of two cycles that bridge the personal and the universal, the world of jazz improvisation and that of fully composed classical music. Though internationally acclaimed as a jazz composer and opera creator Defoort takes a different path in these piano works. *Dedicatio I* (2004-2006) is a nine-part cycle consisting of intimate musical letters to loved ones — sonic poems born from memories, images, and personal experiences. Crucial to the composition process was Defoort's close collaboration with pianist Jan Michiels, who served as a bridge between Defoort's improvisational background and the classical piano tradition, providing valuable technical input.

Dedicatio II (2021-2023), performed during this concert, also consists of nine pieces and marked a renewed return to the piano following a long period focused on opera. Each piece began as a spontaneous improvisation and was then developed organically into a full composition. Titles were added later, as tributes to artists Defoort admires — including Henri Matisse, Toni Morrison, Mark Rothko, and Louise Bourgeois. Thus emerges a duality of sound and image, where echoes of Debussy and Satie resonate, alongside influences from the Baroque, Renaissance, and contemporary music.

Dedicatio van Kris Defoort bestaat uit twee cycli die een brug slaan tussen het persoonlijke en het universele, tussen de wereld van de jazzimprovisatie en die van de volledig gecomponeerde klassieke muziek. Hoewel Defoort internationaal geprezen wordt als jazzcomponist en operamaker, slaat hij in deze pianowerken een andere weg in. *Dedicatio I* (2004-2006) is een negendelige cyclus die bestaat uit intieme muzikale brieven aan dierbaren — klankgedichten die voortkomen uit herinneringen, beelden en persoonlijke ervaringen. Cruciaal voor het compositieproces was Defoorts nauwe samenwerking met pianist Jan Michiels, die als brug fungeerde tussen Defoorts improvisatieachtergrond en de klassieke pianotraditie en waardevolle technische inbreng leverde.

Dedicatio II (2021-2023), dat tijdens dit concert wordt uitgevoerd, bestaat eveneens uit negen stukken. Het betekende een hernieuwde terugkeer naar piano na een lange periode waarin Defoorts nadruk op opera lag. Elk stuk begon als een spontane improvisatie en werd vervolgens op organische wijze uitgewerkt tot een volwaardige compositie. De titels werden later toegevoegd, als eerbetoon aan kunstenaars die Defoort bewondert — waaronder Henri Matisse, Toni Morrison, Mark Rothko en Louise Bourgeois. Zo ontstaat een dualiteit van klank en beeld, waarin echo's van Debussy en Satie weerklinken.

Zaterdag 24 oktober / Saturday 24 October

STUK VERBEECKZAAL
15:30-16:30 CONCERT

16:30-17:15 KUNST- EN KLANKINSTALLATIE / ART AND SOUND INSTALLATION

Zondag 25 oktober / Sunday 25 October

STUK VERBEECKZAAL

15:30-17:15 KUNST- EN KLANKINSTALLATIE / ART AND SOUNDINSTALLATION

MATRIX-PROJECT

Cursisten Ligo Oost-Brabant
Silke Rys
Jenna Vergeynst
Ellen Jacobs

kunst / art
artistieke begeleiding / artistic guidance
harp
compositie / composition

LEVENSDRAAD

(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[75']

Enkel live op zaterdag / Only live on Saturday

Coproductie / Co-production MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek]

Levensdraad met de steun van SOM Leuven. Compositie-opdracht Ellen Jacobs met de steun van Sabam for Culture. / Levensdraad with the support of SOM Leuven. Composition commission for Ellen Jacobs with the support of Sabam for Culture.

◆ Ellen Jacobs & Silke Rys

LEVENSDRAAD

(wereldcreatie / world premiere)

Levensdraad (literally ‘thread of life’) seamlessly ties together stories, textiles and sounds. For two years, a group of women from every part of the world, not native Dutch speakers, participating in an Elementary Education course from Ligo in East Brabant, got together looking for the meaning of their life stories. What began as a shared exploration grew into a project in which memory, experience and tradition become tangible and audible.

Guided by textile artist Silke Rys, they created an intimate conversation pit: a circular place to sit, made from fourteen hand-embroidered cushions. Stitch by stitch, the women all told their stories in textile – knots as markers of time, colour as bearer of memory.

Parallel to this, they worked with composer Ellen Jacobs on a new composition for harp and tape. Like the strands of wool between the harp strings, sounds also interweave themselves into an auditory life story: fragments of music, ambient sounds and memories from various life stages merge into a fabric, a texture of sound. *Levensdraad* opens a space in which you can briefly step into another person’s story – and it also invites you to tell some of your own story.

This project arose within an intensive process with the Ligo’s ‘Social orientation and Dutch language’ women’s group, in cooperation with MATRIX [Centre for New Music] and Silke Rys. During a series of textile and sound workshops, the women explored the theme ‘life story’ together. Both the physical installation and the composition grew out of the participants’ individual stories – with as much attention focused on the process as on the result.

[ANN EYSERMANS]

In *Levensdraad* komen verhalen, textiel en geluid naadloos samen. Gedurende twee jaar ging een groep anderstalige cursisten van Ligo Oost-Brabant (Basiseducatie), afkomstig uit alle uithoeken van de wereld, samen op zoek naar de betekenis van hun levensverhaal. Wat begon als een gedeelde verkenning, groeide uit tot een project waarin herinnering, ervaring en traditie tastbaar en hoorbaar worden.

Onder begeleiding van textielkunstenares Silke Rys ontstond een intieme conversation pit: een cirkelvormige zitplek opgebouwd uit veertien met de hand geborduurde kussens. Steek voor steek legden de vrouwen hun verhalen vast in stof – knopen als markeringen van tijd, kleur als drager van herinnering.

Parallel daaraan ontwikkelden ze samen met componiste Ellen Jacobs een nieuwe compositie voor harp en tape. Zoals wol zich tussen de snaren vlecht, verweven ook klanken zich tot een auditief levensverhaal: fragmenten van muziek, omgevingsgeluiden en herinneringen uit verschillende levensfasen smelten samen tot een klankweefsel. *Levensdraad* opent een ruimte waarin je even mag plaatsnemen in het verhaal van een ander – en nodigt ook uit om er een stukje van jouw verhaal te vertellen.

Het project kwam tot stand binnen een intensief traject met de vrouwengroep Maatschappelijke Oriëntatie en NT2 van Ligo, in samenwerking met MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek] en Silke Rys. Via textiel- en geluidswerkshops werd het thema ‘levensverhaal’ gezamenlijk onderzocht. Vanuit de persoonlijke verhalen van de deelnemers groeiden zowel de fysieke installatie als de compositie – met evenveel aandacht voor het proces als voor het resultaat. [ANN EYSERMANS]

SOFA-MOMENT

Componisten en muzikanten vleien zich neer op de sofa in het STUKcafé, waar ze, comfortabel weggezakt in de kussens, naar hartenlust mogen vertellen over alle achtergronden en verborgen lagen in hun muziek.

Composers and musicians sit down on the sofa in the STUKcafé, where they can tell you to their heart's content about all the backgrounds and hidden layers in their music, while comfortably snuggled into the cushions.

NELE TIEBOUT, TOM DE COCK, WIBERT AERTS

Nele Tiebout	saxofoon / saxophone
Tom De Cock	percussie / percussion
Wibert Aerts	viol / violin

Centre Henri Pousseur	elektronica / electronics
-----------------------	---------------------------

Daan Janssens

Nachtlied

(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)

[25']

Jean-Luc Fafchamps

Geste Pur

(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)

[20']

Coproductie / Co-production Centre Henri Pousseur

◆ Daan Janssens

NACHTLIED

(wereldcreatie / world premiere)

Almost all of my pieces involving electronics have grown out of a close collaboration with the musicians for whom they were written. Each musician brings their own ideas and energy, which can be a source of inspiration and often helps shape the direction a piece takes.

When I began searching for material together with percussionist Tom De Cock, I became fascinated by the many metal instruments he had collected over the years: bells, metal plates, singing bowls... This world of metallic sounds would become an important part of the sonic landscape of the piece. For Nele Tiebout, I wrote a series of short fragments, which she recorded and sent back to me. I then rewrote these fragments, and we continued exchanging recordings. Together with recordings I made of the percussion instruments, this material became part of the electronics, often without much processing. I wanted to preserve the immediacy and physical presence of the sounds themselves.

Nachtlied is a fragile piece in which different elements come together. It draws on both musical references and personal memories — bells were a strong presence in my hometown of Bruges. At its heart, the piece is about resonance — what remains when something is no longer there — and about a musical space in a state of slow, almost imperceptible transformation. [DAAN JANSSENS]

Bijna al mijn stukken met electronics zijn ontstaan in nauwe samenwerking met de muzikanten voor wie ik ze schreef. Elke muzikant brengt ideeën en een eigen energie mee die me kunnen inspireren, en die vaak mee de richting bepalen die een stuk uitgaat.

Toen ik samen met slagwerker Tom De Cock op zoek ging naar materiaal dat ik zou kunnen gebruiken, raakte ik gefascineerd door de vele metalen instrumenten die Tom door de jaren heen had verzameld: bellen, plaatklokken, klankschaaltjes, ... Dat metalen klankuniversum zou een belangrijke rol gaan spelen in de klankwereld van het stuk. Voor Nele Tiebout schreef ik korte fragmenten, waarvan zij me vervolgens opnames doorstuurde. Die fragmenten herschreef ik, waarna we opnieuw opnames uitwisselden. Samen met de opnames die ik maakte van de slagwerk-instrumenten verwerkte ik dit materiaal vervolgens in de electronics, vaak zonder de opnames ingrijpend te bewerken.

Nachtlied is een fragiel stuk waarin verschillende elementen samenkomen. Het bevat zowel muzikale referenties als persoonlijke herinneringen — klokken waren in mijn geboortestad Brugge sterk aanwezig. Tegelijk is het een stuk over resonantie — wat blijft er over wanneer iets er niet meer is? — en over een muzikale ruimte die langzaam, bijna onmerkbaar, transformeert. [DAAN JANSSENS]

GESTE PUR

(wereldcreatie / world premiere)

Geste Pur is a work for violin and electronics inspired by six Belgian choreographic worlds, not described, but followed in the music, like advice from friends.

1. Anne Teresa — Articulate — layer
2. Wim — Play — trace — fix
3. Nicole & Patrick — Simulate — mask — alienate
4. Michèle — Deform — twist — hold
5. Jan — Saturate — erase — begin again
6. Michèle Anne & Jaco — Sketch — amplify

Articulate, play, simulate, deform, saturate, sketch: six verbs for putting a violin into situations it may not have asked for. From one movement to the next, the rules change. The violin must listen, imitate, resist, begin again. It scratches, strikes, rubs, slides, trembles, sings. Sometimes it is 'Violin', sometimes it steps outside itself.

The electronics do not simply accompany. They listen, respond, propose, imitate, deform, amplify, mask, erase. They can become a playing partner, a machine, a trap or a space. They take what the violin does and challenge it.

The six pieces move forward in this way, each with its own rules, its own habits and its own surprises. A material may build up to saturation before disappearing. A game of imitation may turn into a chase. A mechanical ritual may eventually lose its meaning. A tiny gesture may be amplified until it becomes a landscape. A sonic material may be erased until it reveals what it contained from the beginning.

Geste Pur is interested in that strange moment when, after hearing so much, we finally begin to 'hear'.

How does a gesture become matter?

How does matter become music?

And what remains when everything has disappeared?

Do. Accumulate. Transform. Erase.

And begin again.

[JEAN-LUC FAFCHAMPS]

Zes gebaren. Zes choreografen. Een viool die zoekt wat overblijft.

Geste Pur is een creatie voor viool en elektronica, geïnspireerd door zes Belgische choreografische werelden, niet beschreven, maar in de muziek gevolgd, als raad van vrienden.

1. Anne Teresa — Articuleren — stapelen
2. Wim — Spelen — tekenen — vastleggen
3. Nicole & Patrick — Simuleren — maskeren — vervreemden
4. Michèle — Vervormen — wringen — volhouden
5. Jan — Verzadigen — uitwissen — opnieuw beginnen
6. Michèle Anne & Jaco — Schetsen — versterken

Articuleren, spelen, simuleren, vervormen, verzadigen, schetsen: zes werkwoorden om een viool in situaties te brengen waar hij misschien niet om gevraagd heeft. Van de ene beweging naar de andere veranderen de regels. De viool moet luisteren, imiteren, weerstaan, opnieuw beginnen. Hij krast, slaat, wrijft, glijdt, trilt, zingt. Soms is hij 'Viool', soms stapt hij uit zichzelf.

De elektronica begeleidt niet zomaar. Ze luistert, antwoordt, stelt voor, imiteert, vervormt, versterkt, maskeert, wist uit. Ze kan een spelpartner worden, een machine, een val of een ruimte. Ze neemt wat de viool doet en daagt hem uit. Zo bewegen de zes stukken verder, elk met hun eigen regels, hun eigen gewoontes en hun eigen verrassingen.

Een klankmateriaal kan zich opstapelen tot verzadiging en dan verdwijnen. Een imitatie kan uitmonden in een achtervolging. Een mechanisch ritueel kan uiteindelijk zijn betekenis verliezen. Een klein gebaar kan worden uitvergroot tot het een landschap wordt. Klankmateriaal kan worden uitgewist tot zichtbaar wordt wat er van bij het begin in zat.

Geste Pur is geïnteresseerd in dat vreemde moment waarop we, nadat we veel gehoord hebben, eindelijk beginnen te 'horen'.

Hoe wordt een gebaar materie?

Hoe wordt materie muziek?

En wat blijft er over wanneer alles verdwenen is?

Doen. Accumuleren. Transformeren. Uitwissen.

En opnieuw beginnen.

[JEAN-LUC FAFCHAMPS]

ASAMISIMASA

Ellen Ugelvik	piano
Tanja Orning	cello
Morten Barrikmo	klarinetten, blokfluit / clarinets, recorder
Anders Førisdal	gitaren / guitars
Håkon Stene	percussie / percussion

Ditte Marie Bræin zang / vocals

Øyvind Torvund

Neon Forest Space (2009)

[10']

Øyvind Torvund

*Du er ute av synk! **

(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)

[12']

Thomas Meadowcroft

Love Songs without Subjects (2024)

[42']

* Gecomponeerd met de steun van / Composed with support from The Norwegian Composers' Fund

◆ Øyvind Torvund

NEON FOREST SPACE (2009)

Neon Forest Space is written for the group *asamisimasa*, and consists of seven sections. The piece is inspired by Norwegian traditional *hardanger* fiddle music which I wanted to merge with the colorful sounds of psychedelic science fiction. [ØYVIND TORVUND]

Neon Forest Space is geschreven voor de groep *asamisimasa* en bestaat uit zeven delen. Het muziekstuk is geïnspireerd op traditionele Noorse *Hardanger*-vioolmuziek, die ik wilde combineren met de kleurrijke klanken van psychedelische sciencefiction. [ØYVIND TORVUND]

◆ Øyvind Torvund

DU ER UTE AV SYNK! (wereldcreatie / world premiere)

Du er ute av synk! ('You're out of sync!') explores the space between two kinds of music: the abstract, with its atonal lines and figurations, and the familiar world of pop and lounge music, with its melodies, rhythms and harmonic progressions. Sometimes the music moves towards one pole or the other, but more often they overlap. I'm interested in the way these different elements move in and out of focus, sometimes complementing each other and sometimes following their own paths. [ØYVIND TORVUND]

Du er ute av synk! ('Je loopt niet synchroon!') verkent de ruimte tussen twee soorten muziek: de abstracte muziek, met haar atonale lijnen en figuraties, en de vertrouwde wereld van pop- en loungemuziek, met haar melodieën, ritmes en harmonische progressies. Soms neigt de muziek naar de ene of de andere pool, maar vaker overlappen ze elkaar. Ik ben geïnteresseerd in de manier waarop deze verschillende elementen in en uit beeld komen, waarbij ze elkaar soms aanvullen en soms hun eigen weg gaan.

[ØYVIND TORVUND]

◆ Thomas Meadowcroft

LOVE SONGS WITHOUT SUBJECTS (2024)

Love Songs without Subjects is een muzikale reflectie waarin gebruik wordt gemaakt van een korte tekst uit de seminars van de Franse psychoanalyticus en filosoof Jacques Lacan: "Liefde is geven wat je niet hebt aan iemand die het niet wil" (origineel: "L'amour, c'est donner ce qu'on n'a pas à quelqu'un qui n'en veut pas"). In het stuk, geschreven voor en opgedragen aan Ditte Marie Bræin en *asamisimasa*, wordt Lacans aforisme verwerkt in akkoordsequenties van vier maten, opgebouwd rond het beroemde dalende 'chromatische baslament', een compositorisch middel dat vaak in liefdesliederen voorkomt.

[THOMAS MEADOWCROFT]

Love Songs without Subjects is een muzikale reflectie waarin gebruik wordt gemaakt van een korte tekst uit de seminars van de Franse psychoanalyticus en filosoof Jacques Lacan: "Liefde is geven wat je niet hebt aan iemand die het niet wil" (origineel: "L'amour, c'est donner ce qu'on n'a pas à quelqu'un qui n'en veut pas"). In het stuk, geschreven voor en opgedragen aan Ditte Marie Bræin en *asamisimasa*, wordt Lacans aforisme verwerkt in akkoordsequenties van vier maten, opgebouwd rond het beroemde dalende 'chromatische baslament', een compositorisch middel dat vaak in liefdesliederen voorkomt.

[THOMAS MEADOWCROFT]

Zondag / Sunday
25.10.2026

KOI COLLECTIVE, GOGGLES

Koi Collective

Emmy Wils keyboard, COL-LAB creator
Maarten Vergauwen saxofoon / saxophone, COL-LAB creator

Goggles

Wim Pelgrims percussie / percussion, COL-LAB creator
Esther-Elisabeth Rispens stem / vocals, COL-LAB creator

Michiel De Naegel componist / composer, COL-LAB creator
Siebe Thijs componist / composer, COL-LAB creator
Maya Verlaak componist / composer, COL-LAB creator

Wim Piqueur video maker / video artist, COL-LAB creator

COL-LAB

(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[50'] COM TRANSIT

◆ Michiel De Naegel, Siebe Thijs, Maya Verlaak

COL-LAB (wereldcreatie / world premiere)

COL-LAB is an interactive performance that challenges the traditional hierarchy of the concert hall. Koi Collective and Goggles have joined forces to dismantle the outdated model of the 'solitary genius' composer. Instead, they have established a creative laboratory alongside composers Michiel De Naegel, Siebe Thijs, and Maya Verlaak. Together, they have developed a collaborative system where the boundaries between creator and performer are dissolved, ensuring every voice in the process is equally heard and valued.

The work is rooted in colour theory, specifically the philosophy that a colour is never truly alone – it only receives meaning in relation to other colours. This same logic is applied to the musical practice: by fostering a safe, attentive, and free environment, the ensemble gives meaning to one another through a shared creative process. This collaborative mindset extends to the audience. During the performance, audience members are provided with light boxes in different colours. These boxes serve as an active interface: the audience influences the environment by toggling their light boxes on and off. A light sensor, housed in a glass orb at the centre of the space, captures these colour inputs. This data dynamically alters projected videos in real-time. The colour analysis of these visuals feeds back into the musical performance, creating a complex, evolving system.

Using seven MIDI controllers, the ensemble navigates this feedback loop, guiding the performance from pure, vibrant chaos into moments of structured communication and collective exploration. This is not a standard concert; it is a living, breathing ecosystem where the musicians, composers, and audience co-create the final work. [MAYA VERLAAK]

COL-LAB is een interactieve voorstelling die de traditionele hiërarchie van de concertzaal in vraag stelt. Koi Collective en Goggles hebben hun krachten gebundeld om het achterhaalde model van de 'solitaire geniale' componist te ontmantelen. In plaats daarvan hebben ze samen met componisten Michiel De Naegel, Siebe Thijs en Maya Verlaak een creatief laboratorium opgezet. Ze hebben een collaboratief systeem ontwikkeld waarin de grenzen tussen maker en uitvoerder vervagen, zodat elke stem in het proces evenveel gehoord en gewaardeerd wordt.

Het werk is geworteld in de kleurentheorie, met name in de filosofie dat een kleur nooit echt op zichzelf staat – ze krijgt pas betekenis in relatie tot andere kleuren. Dezelfde logica wordt toegepast op de muzikale praktijk: door een veilige, aandachtige en vrije omgeving te creëren, geven de ensembleleden elkaar betekenis via een gezamenlijk creatief proces. Deze op samenwerking gerichte mentaliteit strekt zich uit tot het publiek. Tijdens de voorstelling krijgen de toeschouwers lichtdozen in verschillende kleuren. Deze fungeren als een actieve interface: het publiek beïnvloedt de omgeving door hun lichtdozen aan en uit te schakelen. Een lichtsensoren, ondergebracht in een glazen bol in het midden van de ruimte, registreert deze kleurgegevens die ervoor zorgen dat de geprojecteerde video's in realtime dynamisch veranderen. De kleuranalyse van deze beelden wordt teruggekoppeld naar de muzikale uitvoering, waardoor een complex, zich voortdurend ontwikkelend systeem ontstaat.

Met behulp van zeven MIDI-controllers navigeert het ensemble door deze feedbacklus en leidt het de uitvoering van pure, levendige chaos naar momenten van gestructureerde communicatie en collectieve verkenning. Dit is geen gewoon concert; het is een levend, ademend ecosysteem waarin de muzikanten, componisten en het publiek samen het uiteindelijke werk tot stand brengen. [MAYA VERLAAK]

Zondag 25 oktober / Sunday 25 October

STUK VERBEECKZAAL

15:30-17:15

MATRIX-PROJECT: LEVENSDRAAD

Klankinstallatie / Art & Sound Installation

→ Zie zaterdag / See Saturday

p. 15-16

Zondag 25 oktober / Sunday 25 October

STUK CAFÉ

16:30

SOFA-MOMENT

Componisten en muzikanten vleien zich neer op de sofa in het STUKcafé, waar ze, comfortabel weggezakt in de kussens, naar hartenlust mogen vertellen over alle achtergronden en verborgen lagen in hun muziek.

Composers and musicians sit down on the sofa in the STUKcafé, where they can tell you to their heart's content about all the backgrounds and hidden layers in their music, while comfortably snuggled into the cushions.

TRIO ABSTRAKT

Salim(a) Javaid saxofoon / saxophone
Marlies Debacker piano
Alexandre Ferreira Silva percussie / percussion

Alberto Posadas

Kintsukuroi (2025)

[32']

Frederik Neyrinck

Vier Patronen – Klangstudie 27

(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)

[9'] COM TRANSIT

Milica Djordjević

Šljaka (2026)

[15']

◆ Alberto Posadas

KINTSUKUROI (2025)

The term 'kintsukuroi' (repair with gold) refers to a 15th-century Japanese technique used to repair fractured ceramics. Rather than concealing the cracks, they are enhanced and transformed into golden scars that turn an ordinary object into a unique piece, bearing its own history. For this repair, materials of contrasting natures are combined: a 'noble' one, which blends resin with gold, silver, or platinum powder, and another, more everyday material, such as ceramic.

In an analogous way, this trio brings together 'noble' instruments from the musical tradition with everyday objects not originally conceived as sound-producing instruments: metal tubes, flat bars, springs, magnets, or a steel whisk. Their coexistence gives rise to a meta-instrument that dissolves hierarchies and reveals that any object has the potential to become a sound source.

Kintsukuroi is based on the slow-motion observation of the sound produced by the breaking of an object. Through time stretching, multiple sonic typologies are revealed that normally are unnoticed in real time listening. Throughout the piece, the initial sound of the breaking unfolds into a narrative of reconstruction: from sharp percussive fragments to sounds of a floating and almost electronic nature, passing through a gradual weaving together of disjointed elements, a growing sense of continuity, the emergence of virtual resonances and spectral modulation. While this progression follows a remarkable linear path, traces of the past frequently resurface, reshaping the sonic identity and integrating it into each new evolutionary stage of the piece.

The work thus proposes a reflection on fragility, transformation, and the acceptance of change, celebrating the beauty of irregularity, of fissures, and of what is broken. As in kintsukuroi, the joins remain visible. They generate meaning, memory, and cohesion, tracing a sonic journey in constant becoming. [ALBERTO POSADAS]

De term 'kintsukuroi' (reparatie met goud) verwijst naar een 15^e-eeuwse Japanse techniek die wordt gebruikt om gebroken keramiek te herstellen. In plaats van de barsten te verbergen, worden ze juist benadrukt en omgevormd tot gouden littekens die van een alledaags voorwerp een uniek stuk maken met een eigen geschiedenis. Voor deze reparatie worden materialen met een contrasterend karakter gecombineerd: een 'edel' materiaal, waarbij hars wordt vermengd met goud-, zilver- of platinapoeder, en een ander, meer alledaags materiaal, zoals keramiek.

Op vergelijkbare wijze brengt dit trio 'edele' instrumenten uit de muzikale traditie samen met alledaagse voorwerpen die oorspronkelijk niet als klankinstrumenten waren bedoeld: metalen buizen, platte staven, veren, magneten of een stalen garde. Hun samenspel leidt tot een meta-instrument dat hiërarchieën doorbreekt en laat zien dat elk voorwerp het potentieel heeft om een klankbron te worden.

Kintsukuroi is gebaseerd op de slow-motion observatie van het geluid dat ontstaat wanneer een voorwerp breekt. Door de tijd te rekken komen verschillende geluidskenmerken aan het licht die bij het luisteren in realtime normaal gesproken onopgemerkt blijven. Tijdens het hele stuk ontvouwt het oorspronkelijke geluid van het breken zich tot een verhaal over wederopbouw: van scherpe, percussieve fragmenten tot zwevende, bijna elektronische klanken, via een geleidelijke verweving van onsamenhangende elementen, een groeiend gevoel van continuïteit, het ontstaan van virtuele resonanties en spectrale modulatie. Hoewel deze ontwikkeling een opmerkelijk lineair verloop volgt, duiken er regelmatig sporen uit het verleden weer op, die de klankidentiteit een nieuwe vorm geven en deze integreren in elke nieuwe ontwikkelingsfase van het stuk.

Het werk nodigt daarmee uit tot een reflectie op kwetsbaarheid, transformatie en het omarmen van verandering, en viert de schoonheid van onregelmatigheid, scheuren en wat gebroken is. Net als bij kintsukuroi blijven de verbindingen zichtbaar. Ze roepen betekenis, herinneringen en samenhang op en tekenen een klankreis die voortdurend in wording is.

[ALBERTO POSADAS]

◆ Frederik Neyrinck

VIER PATRONEN – KLANGSTUDIE 27

(wereldcreatie / world premiere)

Four sound worlds – specifically chosen as a sort of basic musical vocabulary – are the foundation of *Vier Patronen – Klangstudie 27*. These sound worlds are characterised by different rhythms and tempi, but can be reduced to a single basic pulse. The subtitle ‘Klangstudie’ (‘sound study’) refers in turn to a series of works in which various relationships between a woodwind/brass melody instrument and one or two ‘polyphonic’ instruments is explored. In this composition there is extra focus on potential resonances made possible by the use of the pedal in both vibraphone and piano. [FREDERIK NEYRINCK]

Vier specifiek uitgekozen klankwerelden – een soort van muzikaal basisvocabularium – vormen het vertrekpunt voor *Vier Patronen – Klangstudie 27*. Die klankwerelden worden gekenmerkt door verschillende ritmes en tempi, maar zijn an sich terug te brengen naar één basispuls. De ondertitel ‘Klangstudie’ verwijst dan weer naar een reeks werken waarbij verschillende verhoudingen tussen een (hout)blazer en één of twee ‘polyfone’ instrumenten worden onderzocht, met een speciale aandacht in deze compositie voor mogelijke resonanties door het gebruik van pedaal bij zowel vibrafoon als piano. [FREDERIK NEYRINCK]

◆ Milica Djordjević

ŠLJAKA (2026)

In metallurgy, *Šljaka* (slag) is the stony, glass-like byproduct separated from metal during the smelting of ore. While often dismissed as industrial waste, it is, in fact, an extremely useful and applicable substance of extreme resilience, a complex, vitrified material that has survived the furnace’s highest temperatures. In this piece, sound is treated not as a series of notes, but as raw ore subjected to intense thermal and mechanical pressure, to the final crystallization.

After extreme temperatures and smelting, as the material hits cold air and water, it shatters into a landscape of brittle, glassy shards. The piece concludes not in silence, but in the “residue” of the struggle—a field of mechanical clicks, and exhausted breath. The filth, the grit, and the mechanical rattle of the instruments are not accidents; they are the refined essence of the material. What remains at the end is a positive architecture, foundation built from the indestructible debris of the fire.

[MILICA DJORDJEVIĆ]

In de metallurgie is *Šljaka* (slak) het stenige, glasachtige bijproduct dat tijdens het smelten van erts van het metaal wordt gescheiden. Hoewel het vaak wordt afgedaan als industrieel afval, is het in feite een zeer nuttige en veelzijdige stof met een enorme veerkracht: een complex, verglaasd materiaal dat de hoogste temperaturen van de smeltoven heeft doorstaan. In dit werk wordt geluid niet behandeld als een reeks noten, maar als ruw erts dat wordt blootgesteld aan intense thermische en mechanische druk, tot de uiteindelijke kristallisatie.

Na extreme temperaturen en het smeltproces valt het materiaal in aanraking met koude lucht en water uiteen in een landschap van broze, glasachtige scherven. Het stuk eindigt niet in stilte, maar in het residu van de worsteling – een veld van mechanische klikgeluiden en uitgeputte ademhaling. Het vuil, het gruis en het mechanische geratel van de instrumenten zijn geen toevalligheden; ze vormen de verfijnde essentie van het materiaal. Wat uiteindelijk overblijft, is een positieve architectuur, een fundering opgebouwd uit het onverwoestbare puin van de brand. [MILICA DJORDJEVIĆ]

Zondag 25 oktober / Sunday 25 October

STUK SOETEZAAL

20:30

ICTUS

Michael Schmid

performance

Simon Steen-Andersen

video, licht, elektronica / video, light, electronics

Alexandre Fostier

live geluid / sound

Simon Steen-Andersen

UR! (2026) Part 1 (of 3) in the works

[50'] COM TRANSIT

Coproductie / Co-productie SWR/Donaueschinger Musiktage, Festival d'Automne, Hellerau - European Center of the Arts, Muziekcentrum De Bijloke, Frequenz Festival, Perpodium, SPOR Festival

Met de steun van de / With the support of the Ernst von Siemens Stiftung and the Tax Shelter of the Belgian Federal Government

◆ Simon Steen-Andersen

UR! (2026)

A century after the creation of *Ursonate*, Danish composer, stage director and video artist Simon Steen-Andersen sets out to trace the intertwined lives of its creator, Kurt Schwitters, and its most devoted performer, Michael Schmid.

After being rejected by the Dadaists for being too romantic, Schwitters developed his own one-man art movement: “MERZ means creating relationships”, he unhumly proclaimed, “preferably between all things in the world!” Driven by restlessness and runaway imagination, Schwitters moved across disciplines and materials, creating installation art before the term existed, multimedia concepts beyond the technology of his time, a libretto for a surreal, apocalyptic sci-fi opera – and, famously, the iconic sound poem *Ursonate*, developed throughout the 1920s.

In 2002, on the verge of mastering one of the most difficult flute pieces ever written, Michael Schmid was struck by a musician’s worst nightmare: the rare neurological condition focal dystonia. Despite steadily worsening symptoms, he went on to become a celebrated flutist and core member of the Ictus Ensemble, while the condition also pushed him into a series of parallel artistic adventures, most notably as a voice performer obsessively studying and performing the *Ursonate* more than a hundred times over two decades.

In the spirit of Kurt Schwitters, Steen-Andersen folds his findings back onto the documentary material itself, subjecting them to the principles of MERZ and creating a playful, fantastical portrait of the two men. Across time and space, they encounter one another deep inside the *Ursonate*: Schmid, under the influence of neurological medication and mystic rituals performed by a speech therapist turned shaman; and Schwitters, himself hallucinating on his deathbed after a stroke while contemplating his own end.

[SIMON STEEN-ANDERSEN]

Een eeuw na de creatie van de *Ursonate* volgt de Deense componist, theatermaker en videokunstenaar Simon Steen-Andersen twee met elkaar verweven sporen: dat van de schepper, Kurt Schwitters, en dat van zijn meest toegewijde vertolker, Michael Schmid.

Uit de Dada-kring verbannen wegens zijn zogenaamde te romantische stijl, ontwikkelde Kurt Schwitters vanaf 1920 in zijn eentje zijn eigen artistieke beweging: MERZ. “MERZ legt verbanden,” verkondigde hij schaaamteloos, “en bij voorkeur tussen alle dingen in de wereld!” Gedreven door een onophoudelijke onrust en een overrompelende verbeeldingskracht waagde Schwitters zich aan alle disciplines en eigende hij zich alle mogelijke materialen toe. Hij creëerde artistieke installaties nog voor die term bestond, multimedia-concepten die hun tijd technologisch vooruit waren, een libretto voor een surrealistische en apocalyptische sciencefictionopera – en natuurlijk zijn legendarische klankgedicht *Ursonate*, waaraan hij gedurende de hele jaren twintig bleef schaven.

In 2002, net toen hij op het punt stond een van de moeilijkste ooit gecomponeerd fluitstukken onder de knie te krijgen, werd Michael Schmid geconfronteerd met de ergste nachtmerrie van elke muzikant: focale dystonie, een uiterst zeldzame neurologische aandoening. De geleidelijke verergering van de symptomen weerhield hem er niet van een gerenommeerd fluitist en een sleutelfiguur binnen Ictus te worden. Tegelijk dreef deze aandoening hem naar artistieke zijpaden, onder meer als vocaal performer: hij begon de *Ursonate* obsessief te bestuderen en voerde het werk in twee decennia meer dan honderd keer uit.

In de geest van Kurt Schwitters past Steen-Andersen de principes van zijn onderwerp toe op het documentaire materiaal zelf, dat hij op zijn beurt onderwerpt aan een MERZ-operatie. Zo ontstaat een dubbelportret van beide mannen: even speels als fantasmagorisch. Door tijd en ruimte heen hebben zij een afspraak gemaakt in het hart van de *Ursonate*: Schmid, onder invloed van neurologische behandelingen en mystieke rituelen, onder leiding van een logopedist die sjamaan is geworden; Schwitters, zelf ten prooi aan hallucinaties op zijn sterfbed na een beroerte, in contemplatie over zijn eigen einde. [SIMON STEEN-ANDERSEN]

BIOGRAFIEËN COMPOSITISTEN

BIOGRAPHIES COMPOSERS

Luc Brewaeys

Het oeuvre van Luc Brewaeys (1959-2015) omvat acht symfonieën, twee strijkkwartetten, kamermuziek en solo werken, electroakoestische werken alsook twee opera's. Hij kreeg zowel in België als in het buitenland vele compositieopdrachten. Zijn muziek wordt vaak omschreven als "spectraal symfonisch", waarbij latere werken steeds meer lyrische accenten bevatten. Daarnaast was Brewaeys dirigent, pianist en opnameproducer bij de VRT.

Luc Brewaeys' (1959-2015) oeuvre includes eight symphonies, two string quartets, chamber and solo music, electroacoustic works as well as two operas. He received many commissions both in Belgium and abroad. His music is best described as spectral-symphonic with lyrical accents (mainly in later works). Brewaeys was also conductor, pianist and recording producer at the VRT (Flemish Radio & Television).

Chaya Czernowin

De composities van Chaya Czernowin worden gekenmerkt door onbekende klankwerelden, het gebruik van ruis, fysieke parameters en texturen, evenals verschuivingen in tijd, schaal en perspectief. Deze benaderingen verweven haar werk met multisensorische elementen en streven naar een klankuitdrukking die het onderbewuste omvat en verder reikt dan stijl, conventies of rationaliteit. Czernowin was de eerste vrouw die werd benoemd tot professor compositie aan de Universiteit voor Muziek en Podiumkunsten in Wenen, Oostenrijk (2006-2009), en aan de Harvard-universiteit, VS (2009 tot heden).

Chaya Czernowin's compositions are characterized by unfamiliar sound worlds, the use of noise, physical parameters and textures, as well as shifts in time, scale and perspective. These ways of thinking fuse her work with multi-sensory content and work to reach a sonic expression which includes the subconscious and goes beyond style, conventions or rationality. Czernowin was the first woman to be appointed as a composition professor at the University of Music and Performing Arts in Vienna, Austria (2006-2009), and at Harvard University, USA (2009 to the present).

Michiel De Naegel

Michiel De Naegel begon zijn parcours met klarinetlessen, maar ruilde dat instrument al snel in voor gitaar. De Naegel behaalde zijn master kunstwetenschappen met oriëntatie musicologie aan de Universiteit Gent en zijn master compositie aan het Conservatorium van Gent bij Lucien Posmans en Daan Janssens. Met zijn prettig gestoorde alter ego Joeri Chipsvingers bracht hij in 2026 zijn tweede album *Neem en eet* hiervan uit met *Nemø Ensemble*. Eerder maakte De Naegel metal met 30,000 *Monkies* en noise met *Youff*.

Michiel De Naegel began his musical journey with clarinet lessons, but soon swapped that instrument for the guitar. De Naegel obtained his master's degree in art history, specialising in musicology, at Ghent University, and his master's in composition at the Ghent Conservatoire under Lucien Posmans and Daan Janssens. With his delightfully eccentric alter ego Joeri Chipsvingers, he released his second album, *Neem en eet* hiervan, in 2026 with the *Nemø Ensemble*. Previously, De Naegel played metal with 30,000 *Monkies* and noise with *Youff*.

Kris Defoort

Kris Defoort — componist, pianist en improvisator — is een spilfiguur in de Europese jazz- en klassieke operawereld. Door een zeer eigen muzikale taal te creëren die muziektradities op originele wijze herdefinieert, wordt zijn werk gekenmerkt door de ontmoeting tussen klassieke muziek en jazz, en tussen geschreven composities en improvisatie. Als meesterlijk muzikaal colorist beschikt hij dan ook over een uniek klankpalet.

Kris Defoort — composer, pianist, improvisator — is a major figure in the European jazz music and classical opera scene. By creating a highly individual musical language that redefines musical traditions in an original way, his music is characterised by the encounter between classical and jazz music, and between written compositions and improvisation. As an accomplished musical colourist, he therefore disposes over a unique sound palette.

Milica Djordjević

Een uitbundige klankfantasie vormt de basis van de muziek van de Servische componiste Milica Djordjević. Als componiste beheerst ze het volledige arsenaal aan hedendaagse klank- en uitvoeringstechnieken op meesterlijke wijze. Haar veelzijdige oeuvre omvat stukken voor solo-instrumenten, kamermuziek, vocale werken en grote orkestcomposities. Djordjević heeft samengewerkt met toonaangevende uitvoerders en orkesten van onze tijd, waaronder de Berliner Philharmoniker, het Arditti Quartet, Ensemble Musikfabrik en Marco Blaauw.

An exuberant sonic fantasy is the foundation of the music of Serbian composer Milica Djordjević. As a composer, she has a masterful command of the entire arsenal of contemporary sound and performance techniques. Her versatile work includes pieces for solo instruments, chamber music, vocal and large orchestral compositions. Djordjević has worked with leading performers and orchestras of our time, including the Berlin Philharmonic, Arditti Quartet, Ensemble Musikfabrik and Marco Blaauw.

Jean-Luc Fafchamps

Jean-Luc Fafchamps is een Belgische pianist, componist en lid van het hedendaagse muziekensemble Ictus. Piano stond centraal in zijn eerste composities, voordat zijn interesse in ongetempereerde harmonieën en polyfonie van klankkleur leidde tot nieuwe klank-combinaties. Aanvankelijk componeerde hij voor theater en dans, maar geleidelijk verschoof zijn focus naar concertmuziek, uitgevoerd door ensembles als Ensemble Intercontemporain, Musiques Nouvelles en Champs d'Action.

Jean-Luc Fafchamps is a Belgian pianist, composer and member of the contemporary music ensemble Ictus. The piano played a central role in his first compositions, before his interest for non-tempered harmonies and polyphony of timbre lead to new sound combinations. First designed for theater and dance, his work gradually shifted to concert music, performed by ensembles such as Ensemble Intercontemporain, Musiques Nouvelles and Champs d'Action.

Ellen Jacobs

Componiste en field recordist Ellen Jacobs benadert omgevingsgeluid door erop in te zoomen en het in een nieuwe context te plaatsen. In haar praktijk verkent ze de grens tussen elektronische en akoestische muziek, die ze beide inzet om haar eigen klankwereld vorm te geven. Momenteel verdiept ze zich in de vaak over het hoofd geziene geluiden die ons omringen, waarmee ze de band tussen mens en omgeving wil versterken en een nieuwsgierigheid wil aanwakken naar de vele lagen van de wereld om ons heen.

Composer and field recordist Ellen Jacobs uses ambient sound in her practice by zooming in on it and recontextualizing it. She explores the boundary between electronic and acoustic music, using both to shape her sonic world. She is currently delving into the often-overlooked sounds that surround us through which she seeks to deepen the connection between humans and their environment, inspiring curiosity about the multiple layers of this world around us.

Daan Janssens

Daan Janssens componeert opera's, ensemble- en orkestwerken, solo- en kamermuziek, en werkt met elektronica. Zijn composities worden gekenmerkt door donkere klankkleuren, een uitgesproken dramatische structuur en een virtuoze instrumentale schrijftuur. Hij werkte met ensembles als SPECTRA, Ensemble Intercontemporain, Brussels Philharmonic en I SOLISTI. Janssens studeerde compositie aan het Conservatorium van Gent bij Frank Nuyts, Godfried-Willem Raes en Filip Rathé.

Daan Janssens composes operas, ensemble and orchestral works, solo and chamber music, and works with electronics. His compositions are characterized by dark, suspenseful timbres, a pronounced dramatic structure and a virtuosic instrumental writing. He collaborated with ensembles such as SPECTRA, Ensemble Intercontemporain, Brussels Philharmonic and I SOLISTI. Janssens studied composition at the Ghent Conservatory with Frank Nuyts, Godfried-Willem Raes and Filip Rathé.

Thomas Meadowcroft

Thomas Meadowcroft componeert muziek voor de concertzaal, de radio en het theater. Hij werkte reeds samen met orkesten en ensembles als het Melbourne Symphony Orchestra en Yarn/Wire. In zijn werk maakt hij gebruik van een breed scala aan muzikale technieken en stijlen. Meadowcroft voltooide zijn postdoctorale compositie-opleiding bij George Crumb en sinds 1998 woont hij in Berlijn.

Thomas Meadowcroft makes music for the concert hall, radio, and theater. He has worked with a variety of orchestras and ensembles including the Melbourne Symphony Orchestra and Yarn/Wire. His work employs a range of musical techniques and styles depending on context and format. Meadowcroft completed post-graduate studies in composition with George Crumb and he has lived in Berlin since 1998.

Frederik Neyrinck

Als componist werkte Frederik Neyrinck samen met ensembles en orkesten in binnen- en buitenland, met opnames door onder meer I SOLISTI, Revue Blanche en Spectra. Van 2020 tot 2028 is hij artist in residence bij I SOLISTI. Neyrinck is ook actief in de wereld van muziektheater/opera en werkte reeds samen met onder andere LOD muziektheater, Opera Ballet Vlaanderen en Kopergietery. Daarnaast maakt hij vaak bewerkingen en transcripties van bestaand repertoire.

As a composer, Frederik Neyrinck has collaborated with ensembles and orchestras both at home and abroad, with recordings by, amongst others, I SOLISTI, Revue Blanche and Spectra. From 2020 to 2028, he is artist-in-residence with I SOLISTI. Neyrinck is also active in the world of musical theatre and opera, having already collaborated with organisations such as LOD musical theatre, Opera Ballet Vlaanderen and Kopergietery. In addition, he frequently creates arrangements and transcriptions of existing repertoire.

Alberto Posadas

De Spaanse componist Alberto Posadas is geïnteresseerd in de relatie tussen muziek, natuur en wiskunde. Hij is voortdurend op zoek naar de integratie van verschillende esthetieken en nieuwe compositietechnieken, zoals de vertaling van architectuur naar muziek of het onderzoek van de akoestische eigenschappen van instrumenten op microniveau. Zijn muziek is reeds over de hele wereld uitgevoerd door ensembles als Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain en Quatuor Diotima.

Spanish composer Alberto Posadas is interested in the relationship between music, nature and mathematics. He searches for the integration of various aesthetics and new composition procedures such as the translation of architectural spaces into music or the exploration of the acoustic features of instruments at a micro level. His music has been performed throughout the world by performers such as Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain and Quatuor Diotima.

Stefan Prins

Stefan Prins is een componist en uitvoerend musicus wiens muziek gebruikmaakt van en reflecteert op hedendaagse technologieën en nieuwe media. Hij onderzoekt hierbij de relaties met het fysieke, uitvoerende lichaam en de omgevingen waarin het zich bevindt. Na zijn ingenieursdiploma studeerde hij piano, compositie en muziektechnologie in Brussel en Den Haag. In 2017 vervulde hij zijn doctoraat in compositie aan de Harvard University onder begeleiding van Chaya Czernowin. Samen met Pieter Matthyssens is hij artistiek directeur van het Nadar Ensemble.

Stefan Prins is a composer and performer whose music includes and reflects on contemporary technologies and new media, thematizing their relationship with the physical, performing body and the environments it inhabits. After graduating as an engineer, he studied piano, composition and music technology in Brussels and The Hague. In 2017 he obtained a PhD in composition at Harvard University under the guidance of Chaya Czernowin. Together with Pieter Matthyssens, he is the artistic director of the Nadar Ensemble.

Simon Steen-Andersen

De Deense componist en theaterregisseur Simon Steen-Andersen is in Berlijn gevestigd. Hij werkt vanuit een transdisciplinaire benadering van muzikale uitvoeringen en theater, wat resulteert in werken waarin muziek, performance, theater, choreografie en film overlapt. Steen-Andersen is sinds 2016 lid van de Berlijnse Academie voor de Kunsten en sinds 2018 van de Koninklijke Zweedse Academie voor Muziek. Hij doceert compositie en muziektheater aan de Universiteit voor de Kunsten in Bern, Zwitserland.

Simon Steen-Andersen is a Berlin-based Danish composer and stage director working with a trans-disciplinary approach to musical performance and theatre, resulting in works situated between the categories of music, performance, theatre, choreography and film. Steen-Andersen has been a member of the Berlin Academy of the Arts since 2016 and the Royal Swedish Academy of Music since 2018. He teaches composition and music theatre at the University of the Arts Bern in Switzerland.

Siebe Thijs

Componist Siebe Thijs is gefascineerd door geluid en de onuitputtelijke lagen van betekenis en associaties die daarmee gepaard gaan. Hij bevraagt de rol van instrumenten, objecten en het menselijk lichaam, alsook van de onderlinge relaties daartussen. Recente werken werden gecreëerd door, voor en met o.a. I SOLISTI, Muziektheater Transparant, MA Festival en Extended Music Collective. Thijs studeerde compositie in Gent, Antwerpen en Oostenrijk bij Bram Van Camp, Wim Henderickx en Clemens Gadenstätter.

Composer Siebe Thijs is fascinated by sound and the inexhaustible layers of meaning and associations associated with it. He explores the role of instruments, objects and the human body, as well as the relationships between them. Recent works have been created by, for and with, amongst others, I SOLISTI, Muziektheater Transparant, MA Festival and Extended Music Collective. Thijs studied composition in Ghent, Antwerp and Austria with Bram Van Camp, Wim Henderickx and Clemens Gadenstätter.

Øyvind Torvund

Naast zijn muziekstudies in Oslo en Berlijn speelde de Noorse componist Øyvind Torvund gitaar in rock- en improvisatiegroepen. Zijn muziek brengt uiteenlopende elementen samen: rockklanken of geluiden uit het dagelijks leven die in kamermuziek opduiken, eenvoud in een complexe context, improvisatie die samengaat met exacte notatie, muziek in combinatie met film of projecties, ernst in contrast met humor. Torvund breekt categorieën open of laat ze vervagen, gewoontes worden doorbroken.

Alongside his musical studies in Oslo and Berlin, the Norwegian composer Øyvind Torvund played guitar in rock and improvising groups. His music assembles disparate materials: sounds from rock or from everyday life occurring in chamber music, simplicity in a complex context, improvisation coexisting with exact notation, music combined with film or projections, seriousness in counterpoint with humor. Categories are split open or blurred, habits unbent.

Maya Verlaak

De Belgische componiste Maya Verlaak studeerde in Den Haag en Birmingham. Ze legt zich toe op de kunst van de vernieuwing en benadert elke opdracht als een diepgaand onderzoeksproject, wat vaak leidt tot de ontwikkeling van op maat gemaakte software of fysieke objecten. Centraal in haar werk staat de nadruk op transparantie: via haar unieke, op maat gemaakte notatie- en communicatiesystemen biedt Verlaak uitvoerders een essentieel en diepgaand inzicht in de opbouw van haar werk.

Maya Verlaak is a Belgian composer dedicated to the art of reinvention, who studied in The Hague and Birmingham. She treats each commission as a deep research project, which often results in the development of custom software or physical objects. Central to her practice is a focus on transparency: through her unique, custom-built notation and communication systems, Verlaak provides performers with essential and profound insight into the architecture of her work.

Programmaboek / Programme book

Gratis / Free

Online programmateksten / Online programme texts

Het programmaboek gaat online tijdens het Transitweekend. /
The programme book will go online during the Transit weekend.

Te laat komen / Latecomers

Laatkomers worden niet meer toegelaten tot het concert. /
Latecomers will not be admitted to the concert.

STUKcafé

Vrijdag / Friday: 11:00 - 1:00

Zaterdag - Zondag / Saturday - Sunday: 13:00 - 1:00

Soep / Soup: 13:00 - 20:30

Diner / Dinner: 18:00 - 20:30

TRANSIT EDITIE 2027

22 > 24 OKTOBER 2027
LEUVEN

EXPO IN STUK

Gratis zonder reservatie /
Free without reservation

ANOUK DE CLERCQ LOVE THAT MOVES THE SUN

STUK Expozaal

Vrijdag – Zondag / Friday – Sunday 14:00 – 18:00

A love song as a space. Something grand and majestic and tender.

A film to walk in. A forest and a continuous dawn.

In haar praktijk nodigt filmmaker en kunstenaar Anouk De Clercq je uit in meditatieve ruimtes die de grenzen tussen het fysieke en het virtuele, het zichtbare en het denkbeeldige doen vervagen. Met haar nieuwe filminstallatie *Love that Moves the Sun* neemt ze ons mee naar een uitgestrekt boslandschap. Geïnspireerd door één van de laatste en best bewaarde oerbossen van Europa, op de grens tussen Polen en Wit-Rusland, creëert De Clercq een wereld waarin de duisternis vele schakeringen kent. Het is een donkere maar wonderbaarlijke plek waar de sterren langzaam bewegen en een meteorregen de hemel doorkruist, waar vuurvliegjes dansen en dieren samenkomen om de zon te bezingen.

In her practice, Belgian filmmaker and artist Anouk De Clercq invites viewers into contemplative spaces, blurring the boundaries between the physical and the virtual, the visible and the imaginary. With her new film installation *Love that Moves the Sun*, she leads us into a vast forest landscape. Inspired by one of the last and best-preserved primeval forests, located on the border between Poland and Belarus, De Clercq creates a world where darkness unfolds in many shades. It is a haunted but wondrous place: stars drift slowly, meteor showers blaze across the sky, fireflies dance, and animals gather to sing up the sun.

A close-up, top-down view of the body of a violin, showing the f-hole, the bridge, and the four tuning pegs. The wood is a warm, light brown color, and the strings are dark. The background is a solid, light beige color.

Geniet van non-stop klassieke muziek

Luister digitaal naar Klara Continuo
op DAB+ en **vr̃t max**

COLOFON

♦ FESTIVALTEAM

Koenraad Debackere Voorzitter / Chair
Maarten Beirens Algemeen directeur en artistieke leiding /
Managing Director and Artistic Director
Pieter Bergé Artistieke leiding / Artistic Director
Peter Janssens Adviseur / Advisor
Eddy Frans Adviseur / Advisor
Pauline Jocqué Productie / Production
Amira El-Belasi Publicaties en productie /
Publications and Production
Martine Sanders Communicatie / Communications
Helena Gadeus Communicatieassistentie /
Communication assistance
De Cijferraad Boekhouding / Accounting

♦ REDACTIETEAM

Amira El-Belasi Teksten en redactie / Texts and Editing
Pauline Jocqué Redactie / Editing
Martine Sanders Redactie / Editing
Maarten Beirens Eindredactie / Final Editing
Anne Hodgkinson Vertaling / Translation
Dice vertaalbureau Vertaling / Translation

♦ VORMGEVING & FOTO'S

la fabrique des regards • Muriel Waerenburgh / Lise Bruyneel

♦ DRUK

Peeters Herent

♦ Festival 20-21 IS LID VAN

Festival van Vlaanderen festival.be
European Festivals Association (EFA) efa-aef.eu

♦ CONTACT

Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant
Brusselsestraat 63, 3000 Leuven
T 016 20 05 40
info@festival2021.be
festival2021.be

Volg ons op facebook, instagram en twitter

♦ SUBSIDIENTEN, SPONSORS EN PARTNERS

Subsidiënten

Partner

Logistieke partners

Mediapartner

Cultuurpartners

© Festival 20-21 en zijn auteurs.

Alle essays zijn originele bijdragen, geschreven in opdracht van het Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant.
Niets mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van het Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant.

Met de steun van Piano's Maene, familiebedrijf sinds 1938. Dé pianospecialist in de BeNeLux !

AMSTERDAM

Piano's Maene Amsterdam
Showroom, Steinway Piano Lounge Amsterdam
Marnixstraat 252
1016 TL Amsterdam
+31 20 622 14 04
Naastliggende overdekte parkeergarage QPark
Vlot bereikbaar met openbaar vervoer

ALKMAAR

Piano's Maene Alkmaar
hoofdzetel Nederland
showroom, concertzaal
Steinway Piano Gallery Nederland
Piano Technisch Atelier
Robijnstraat 5
1812 RB Alkmaar
072 541 44 00
Ruime gratis parkeergelegenheid

UTRECHT

Piano's Maene Utrecht
showroom
De Liesbosch 4B
3439 LB Nieuwegein
+31 30 231 42 12
Ruime gratis parkeergelegenheid

ANTWERPEN

Piano's Maene Antwerpen
showroom
Herentalsebaan 431
2160 Wommelgem
03 321 78 00
gratis parkeren bij de ingang

OUDE-REKEM

Piano's Maene Oud-Rekem (Lanaken)
showroom en concertzaal
Paterskerk
Paterstraat 36
3621 Oud-Rekem
081 21 52 72
gratis parkeren in de omgeving

BRUSSEL

Piano's Maene Brussel
showroom, concertruimte,
oefenlokalen en studentenstudio's
Argonnestraat 37
1060 Brussel
02 537 86 44
vlak bij het treinstation Brussel-Zuid

RUISELEDE

Piano's Maene Hoofdzetel
showroom, atelier, concertzaal en logistiek centrum
Industriestraat 42
8755 Ruiselede
051 68 64 37
ruime gratis parkeergelegenheid
op 5 minuten van de afslag Aalter van de E40 Brussel-Kust
(voor gps: geef in "Ommegangstraat 58, 8755 Ruiselede")

GENT

Piano's Maene Gent
showroom
Steinway Piano Gallery België
Pieter Van Reysschootlaan 2
9051 Sint-Denijs-Westrem
09 222 18 36
gelegen aan de Kortrijksesteenweg, vlak
bij het op- en afrittencomplex van de E40,
gratis parkeren bij de ingang

Piano nodig? Akoestisch, digitaal of silent?
Nieuw of tweedehands? Kopen of huren?
Breng ons zeker een bezoek voor je beslist !
www.maene.be

